

Ore sn, Rättv. tg, Kopp.l.

Öran (Oran) = Oreån, "Oreälven".

ora, upmæ orn (dat.), oro (ark.)

{ ... byggt rena bro yver oro
{ (de ha) byggt en bro över Öran.

H.Geijer 1911, ULMA 660:4 s. 77.